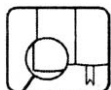

BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA

STUDII BIBLICE
PENTRU MAJORI
EDIȚIE INSTRUCTORI

Misionarii

iulie – august – septembrie
2015

Traducere: *Loredana Sirbu*

©2015 General Conference of Seventh-day Adventists®.
Toate drepturile rezervate.

Studiile biblice pentru Școala de Sabat majori, ediția pentru instructori, integral sau părți din ele, nu pot fi editate, modificate, adaptate, traduse, reproduse sau publicate de nicio persoană sau instituție, fără un acord scris prealabil al Conferinței Generale.

Logoul și numele „Adventist de Ziua a Șaptea” și „Adventist” sunt mărci înregistrate ale Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea și nu pot fi folosite fără autorizarea acesteia.

Studiile Școlii de Sabat pentru majori sunt pregătite de Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale sub îndrumarea generală a Comitetului Mondial al Școlii de Sabat. Ele reflectă contribuția comitetului și nu reprezintă în exclusivitate punctele de vedere ale autorului/autorilor.

Autor: Børge Schantz

Pentru ediția în limba română:

Traducere: Loredana Sîrbu

Lectura traducerii, adaptare: Florian Ristea

Tehnoredactare: George Toncu

Copertă: Liliana Dincă

Redactare: Alina Badea

Corectură: Lavinia Goran

Textele biblice sunt preluate din traducerea Cornilescu, ediția Casa Bibliei, București, 2012.

La citatele din cărțile lui Ellen G. White, numărul paginii este cel din original.

ISSN 1841-6543

Cuprins

<i>Marea trimitere</i>	5
<i>Mă tot întreb...</i>	7
<i>Cercetați Scripturile!</i>	9
<i>Întrebări pentru studiul Bibliei la rând</i>	10
1. Inițiativa misionară a lui Dumnezeu	13
2. Avraam, primul misionar	25
3. Misionarul neprevăzut	37
4. Istoria lui Iona	49
5. Captivii ca misionari.....	61
6. Estera și Mardoheu	73
7. Isus, strategul misiunii.....	85
8. Misiunea transculturală	97
9. Petru și credincioșii dintre neamuri	109
10. Filip Evanghelistul	121
11. Apostolul Pavel.....	133
12. Misiunea și mesajul lui Pavel	145
13. Evanghelia în toată lumea.....	157
<i>Vești misionare</i>	169

Marea Trimitere

„Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei și le-a zis: «Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului»” (Matei 28:18-20). Ce poate fi mai clar de-atât? Iată-L pe Domnul Isus Cel înviat, Cel înaintea căruia ucenicii se închinau (versetul 17) încredințându-i poporului Său, în chiar primele zile ale existenței bisericii, chemarea și misiunea de a face ucenici din toate popoarele lumii. Nimic mai mult. De asemenea, nu este dificil de observat relația dintre aceste cuvinte adresate ucenicilor în Galileea și cuvintele adresate mai târziu lui Ioan, pe insula Patmos: „Și am văzut un alt înger care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod. El zicea cu glas tare: «Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecării Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!»” (Apocalipsa 14:6,7; vezi și versetele 8-12). Am putea afirma că mesajele celor trei îngeri din Apocalipsa 14 constituie Marea Trimitere pentru cei care trăiesc în ultimele zile ale istoriei pământului.

Dumnezeu i-a poruncit bisericii să meargă și să răspândească Evanghelia în toată lumea. La aceasta am fost chemați. Răspândirea adevărului despre Isus, despre ce a făcut El pentru noi în trecut (Ioan 3:16), despre ce face pentru noi acum (Romani 8:34) și despre ce va face pentru noi în viitor (1 Tesaloniceni 4:16) constituie misiunea noastră.

Însuși cuvântul „misiune” înseamnă „însărcinare de a face un anumit lucru”. În cazul Marii Trimiteri, sarcina ucenicilor este de a răspândi Evanghelia în lume.

Trimestrul acesta, vom studia despre misiune, mai întâi de toate, ca mijloc prin care Dumnezeu le transmite Evanghelia celor care nu o cunosc. Misiunea pe care ne-a încredințat-o Dumnezeu face parte din marele Său plan de răscumpărare a omenirii. Astfel, vom studia și vom

descoperi în Biblie cum s-a împlinit scopul cel veșnic al lui Dumnezeu în viața acelor pe care El i-a trimis la cei pierduți.

De fapt, misiunea aceasta este misiunea lui Dumnezeu, nu a noastră. Ea a apărut în inima lui Dumnezeu. Ea are la bază dragostea Sa și este împlinită după voia Lui. Pentru a înțelege mai bine angajamentul și implicarea Sa în misiune, studiile din trimestrul acesta sunt construite pe următorul model al istoriei mântuirii:

1. Dumnezeu a creat un bărbat și o femeie și i-a înzestrat cu voință liberă.

2. Primul bărbat și prima femeie au abuzat de voința lor liberă prin neascultare de Dumnezeu și au fost nevoiți să părăsească Paradisul.

3. Dumnezeu nu putea recurge la forță pentru a-i aduce înapoi în Paradis.

4. Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său cu misiunea de a muri în locul lor și de a-i reconcilia cu El.

5. Misiunea pe care ne-a încredințat-o nouă este aceea de a aduce la cunoștința tuturor oamenilor această ofertă a mântuirii, pentru a le deschide astfel calea de a avea răscumpărarea.

În sensul ei de bază, misiunea înseamnă ca întreaga lume să afle despre Isus, despre ce a făcut El pentru fiecare dintre noi și despre ce promite să facă pentru noi acum și în veșnicie. Iar noi, cei care cunoaștem aceste promisiuni, am fost chemați să le spunem și altora despre ele.

Børge Schantz este profesor la Universitatea Loma Linda. El și soția sa, Iris, au lucrat ca misionari în Africa și în Orientul Mijlociu timp de paisprezece ani.

Steven Wayne Thompson, coautorul acestor studii, a fost directorul Colegiului Newbold din Anglia (1984–1990) și apoi, până la pensionare, decan al Facultății de Teologie și lector la Colegiul Avondale, din Australia (1991–2008).

Mă tot întreb...

De multe ori, mi s-a întâmplat să recitesc după un timp un text biblic oarecare și să-l înțeleg altfel decât îl înțelesesem până atunci. Era ca și cum nu-l citisem niciodată. Cu uimire, am constatat cât de evident era adevărul nou descoperit și cât de „orb” fusesem până atunci! Cum de nu-l văzusem? Ce anume mă determinase să-l înțeleg diferit? De ce îl vedeam într-o altă lumină acum?

Nu sunt singurul căruia i s-a întâmplat astfel. Am auzit asemenea relatări și din partea altora. De fapt, o asemenea experiență stă la baza înțelegerii adventiste cu privire la evenimentul din jurul anului 1844, când adventiștii se străduiau să înțeleagă de ce nu a venit Domnul Isus a doua oară, așa cum înțeleseseră ei că ar fi trebuit să se întâmple. Ei considerau că sanctuarul care urma să fie „curățit” după trecerea celor „două mii trei sute de seri și dimineți” (Daniel 8:14) era planeta Pământ și că acest eveniment corespundea cu a doua venire a Domnului Hristos. După Marea Dezamăgire, Hiram Edson tot frământa în mintea lui acel text biblic, până când a înțeles că sanctuarul care trebuia „curățit” era cel din cer (Evrei 8:1,2). Este greu de spus dacă experiența lui lângă niște căpițe de porumb a fost o viziune în adevăratul sens al cuvântului sau dacă a fost o iluminare, o înțelegere diferită a acelui text biblic la care se gândea. Înclin să cred a doua variantă. Însă, indiferent cum a fost, mă întreb: De ce nu înțeleseseră până atunci adventiștii acel text, când era atât de evident? Cel mai plauzibil răspuns este că dorința lor extraordinară de a-L vedea pe Domnul Isus venind în anul acela i-a predispus să-l înțeleagă greșit. În prezent, orice adventist știe că profeția a fost corect înțeleasă, dar greșeau cu privire la evenimentul așteptat.

Realitatea descrisă mai sus mă duce cu gândul la o altă situație, oarecum similară. Din aceeași dorință extraordinară de a-L vedea pe Domnul Isus venind a doua oară și de a-L auzi spunându-ne: „Bine, rob bun și credincios...” (Matei 25:21), noi înțelegem Marea Trimitere din Matei 28:19,20 ca pe un îndemn la „evangelizarea” lumii. Avem și argumente care ne determină să înțelegem astfel. Faptele apostolilor 1:8 („... și-Mi veți fi martori... până la marginile pământului”) și Apo-

calipsa 14:6 („... oricărui neam, ... seminții, ... limbi, ... norod”) sunt cele mai importante dintre ele. Campanii de evanghelizare prin satelit, emisiuni radio și TV, evanghelizări publice, distribuire de carte, studii biblice etc. sunt tot atâtea aplicații ale înțelegerii acestui text. Practic, tot ce facem în prezent în domeniul evanghelizării facem *pe baza acestei înțelegeri*. Cu toate acestea, este evident (cel puțin în Europa) că, de la un an la altul, simțim o amară dezamăgire constatând că numărul celor care primesc Evanghelia scade, indiferent cât de ample sau numeroase ar fi eforturile evanghelistice. Acest fapt mă determină să mă întreb din nou: Nu cumva textul din Matei 28:19,20 spune altceva decât înțelegem noi? Sau nu cumva noi facem altceva decât a spus Domnul să facem?

Bineînțeles, sunt conștient că mulți dintre cei care citesc aceste rânduri vor spune: „Cum adică? Sugerezi că e greșit ce facem de atâtea generații?” Nu, nu aceasta sugerez. Doar întreb retoric: Dacă s-a mai întâmplat să înțelegem greșit un text, este posibil să se întâmple iarăși? Mai ales că textul din Matei 28:19,20 pare să spună foarte explicit: „Duceți-vă și *faceți ucenici* din toate neamurile...!” Că noi înțelegem din aceste cuvinte: „Duceți-vă și faceți evanghelizare!” este altceva. „A face ucenici” și „a face evanghelizare” pare să fie același lucru cu a desfășura campanii de informare a oamenilor cu privire la planul lui Dumnezeu, în scopul de a-i boteza și a mări numărul celor ce-L așteaptă pe Domnul. Sunt bune aceste campanii, dar realitatea o dovedește cu prisosință că ele nu împlinesc imperativul de a face ucenici. Oamenii care acceptă respectivele informații devin *membri* ai bisericii (și destui pleacă ulterior), dar nu *ucenici*. „A face ucenici” înseamnă să transmiți experiența personală unor oameni care o vor repeta în felul lor și-i vor învăța pe alții să facă la fel (2 Timotei 2:2). Așa a făcut Domnul Isus cu cei doisprezece, așa a făcut apostolul Pavel cu Timotei, cu Sila și cu alții. Lucrul acesta presupune mult mai mult timp decât o săptămână sau două de „campanie de evanghelizare” și un efort mult mai mare decât acela de a predica de la amvon (sau la TV) și de a oferi o publicație. Poate tocmai de aceea nu ne asumăm acest model.

Iată de ce mă tot întreb cu privire la textul din Matei 28:19,20 dacă nu cumva e timpul să constatăm că spune altceva...

Florian Ristea,
Școala de Sabat/Lucrarea Personală

Cercetați Scripturile

„Dacă Biblia ar fi citită mai mult, dacă adevărurile ei ar fi înțelese mai bine, noi am fi un popor mult mai luminat și mai inteligent. Sufletul capătă putere prin cercetarea paginilor Scripturii. (*Sfaturi pentru biserică*, p. 113)

Iulie	August	Septembrie
1 – Apocalipsa 4	1 – Geneza 13	1 – Geneza 44
2 – Apocalipsa 5	2 – Geneza 14	2 – Geneza 45
3 – Apocalipsa 6	3 – Geneza 15	3 – Geneza 46
4 – Apocalipsa 7	4 – Geneza 16	4 – Geneza 47
5 – Apocalipsa 8	5 – Geneza 17	5 – Geneza 48
6 – Apocalipsa 9	6 – Geneza 18	6 – Geneza 49
7 – Apocalipsa 10	7 – Geneza 19	7 – Geneza 50
8 – Apocalipsa 11	8 – Geneza 20	8 – Exodul 1
9 – Apocalipsa 12	9 – Geneza 21	9 – Exodul 2
10 – Apocalipsa 13	10 – Geneza 22	10 – Exodul 3
11 – Apocalipsa 14	11 – Geneza 23	11 – Exodul 4
12 – Apocalipsa 15	12 – Geneza 24	12 – Exodul 5
13 – Apocalipsa 16	13 – Geneza 25	13 – Exodul 6
14 – Apocalipsa 17	14 – Geneza 26	14 – Exodul 7
15 – Apocalipsa 18	15 – Geneza 27	15 – Exodul 8
16 – Apocalipsa 19	16 – Geneza 28	16 – Exodul 9
17 – Apocalipsa 20	17 – Geneza 29	17 – Exodul 10
18 – Apocalipsa 21	18 – Geneza 30	18 – Exodul 11
19 – Apocalipsa 22	19 – Geneza 31	19 – Exodul 12
20 – Geneza 1	20 – Geneza 32	20 – Exodul 13
21 – Geneza 2	21 – Geneza 33	21 – Exodul 14
22 – Geneza 3	22 – Geneza 34	22 – Exodul 15
23 – Geneza 4	23 – Geneza 35	23 – Exodul 16
24 – Geneza 5	24 – Geneza 36	24 – Exodul 17
25 – Geneza 6	25 – Geneza 37	25 – Exodul 18
26 – Geneza 7	26 – Geneza 38	26 – Exodul 19
27 – Geneza 8	27 – Geneza 39	27 – Exodul 20
28 – Geneza 9	28 – Geneza 40	28 – Exodul 21
29 – Geneza 10	29 – Geneza 41	29 – Exodul 22
30 – Geneza 11	30 – Geneza 42	30 – Exodul 23
31 – Geneza 12	31 – Geneza 43	

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIUL BIBLIEI LA RÂND
și al cărții *Viața lui Iisus (Hristos, Lumina lumii)* de Ellen G. White

Trimestrul III 2015

27 iunie – 3 iulie: Iuda – Apocalipsa 6; *Viața lui Iisus*, cap. 27

1. Ce a profetizat Enoh, al șaptelea patriarh de la Adam?
2. Din ce biserică erau cei câțiva creștini care țineau învățătura nicolaiților?
3. De ce a plâns apostolul Ioan în timpul vedeniei cerești?
4. După ruperea cărei peceți se vor muta munții și ostroavele din locurile lor?
5. Ce lucruri erau mai îngrozitoare decât lepra și paralizia, în vremea Domnului Iisus?

4 – 10 iulie: Apocalipsa 7 – 13; *Viața lui Iisus*, cap. 28

1. Ce s-a întâmplat în cer când Mielul a rupt pecetea a șaptea?
2. Ce nu i s-a permis apostolului Ioan să scrie?
3. De ce nu au fost puse în mormânt trupurile moarte ale celor doi martori?
4. Pentru cine este pustia un loc de adăpost?
5. Ce anume nu poate să conducă niciodată sufletele la Hristos?

11 – 17 iulie: Apocalipsa 14 – 20; *Viața lui Iisus*, cap. 29

1. Ce sugerează metafora culegerii „viei pământului”?
2. Ce eveniment va fi marcat de producerea celui mai devastator cutremur?
3. Cine vor fi cei ce vor plânge și vor regreta căderea Babilonului?
4. Ce realitate reprezintă „iazul de foc”?
5. Ce anume ilustrează lucrarea tuturor religiilor neadevărate?

18 – 24 iulie: Apocalipsa 21, 22; Geneza 1–5; *Viața lui Iisus*, cap. 30

1. Ce a văzut Ioan atunci când un înger i-a arătat „mireasa, nevasta Mielului”?
2. Care sunt două lucruri de care mântuiții nu vor mai avea nevoie în Noul Ierusalim?
3. Ce corpuri cerești au fost destinate să arate vremurile, zilele și anii?
4. Cine a sperat că fiul său va aduce mângâiere pentru osteneala și truda de pe pământ?
5. Cu cine s-a purtat Mântuitorul în mod delicat?

25 – 31 iulie: Geneza 6 – 12; *Viața lui Iisus*, cap. 31

1. De ce s-a mâhnit Domnul în inima Lui?
2. După câte zile de la încetarea potopului s-au micșorat apele pe pământ?
3. Cine a întemeiat (zidit) cetatea Ninive?
4. Cine i-a spus soției sale că era o femeie foarte frumoasă?
5. În ce condiții mânia nu este păcat și în ce condiții este păcat?

1 – 7 august: Geneza 13 – 19; *Viața lui Iisus*, cap. 32

1. Ce a prețuit împăratul Sodomei mai mult decât bogățiile?
2. Despre cine a spus Domnul că „mâna lui va fi împotriva tuturor oamenilor”?
3. Care era numărul minim de oameni buni pentru care Domnul ar fi cruțat Sodoma, la cererea lui Avraam?
4. Datorită cui l-a salvat Dumnezeu pe Lot din Sodoma?
5. Cine priveghează lângă fiecare ființă care plânge lângă o raclă (sicriu)?

8 – 14 august: Geneza 20 – 26; *Viața lui Iisus*, cap. 33

1. Ce dovadă de cinste conjugală a primit Sara de la Abimelec?
2. Cum îl considerau hitiții pe Avraam în relația cu ei?
3. Ce măsură a luat Avraam cu ceilalți fii ai săi, ca să-l protejeze pe Isaac?
4. Ce păcat identic cu al tatălui său a făcut Isaac?
5. Cum pot găsi mângâiere cei care au de suferit neînțelegere și neîncredere în propria familie?

15 – 21 august: Geneza 27 – 33; *Viața lui Iisus*, cap. 34

1. Din cauza cui îi spunea Rebeca lui Isaac că se scârbise de viață?
2. De ce i s-a părut lui Iacov că șapte ani au trecut precum câteva zile?
3. Ce femei au afirmat că tatăl lor le-a vândut și le-a mâncat și banii?
4. Cum s-a uitat Iacov la fața fratelui său, Esau?
5. Ce anume aduce neliniște în sufletul omului?

22 – 28 august: Geneza 34 – 40; *Viața lui Iisus*, cap. 35

1. Cu ce ocazie se menționează în Geneza că membrii familiei lui Iacov aveau și dumnezei străini?
2. Cine este cel care a găsit izvoare termale (calde) în pustie?
3. Cu ce ocazie sunt menționate în Biblie fiicele lui Iacov, mai multe, nu numai Dina?
4. Ce l-a rugat Iosif pe paharnicul lui Faraon și ce a făcut acesta?

5. Care este lucrul pe care îl poate face oricine a fost atins în inima lui de harul lui Dumnezeu?

29 august – 4 septembrie: Geneza 41 – 47; *Viața lui Iisus*, cap. 36

1. Cum s-au caracterizat frații lui Iosif când acesta a insinuat că erau iscoade?
2. Ce nevoie a simțit Iosif când l-a revăzut pe fratele său Beniamin?
3. Cum a rămas inima lui Iacov când fiii săi i-au adus vestea că Iosif trăia?
4. Ce lege a instituit Iosif în Egipt cu privire la venitul obținut din pământ?
5. Ce fel de credință nu poate aduce niciodată vindecare sufletului?

5 – 11 septembrie: Geneza 48 – Exodul 4; *Viața lui Iisus*, cap. 37

1. Ce animale sunt menționate în mod metaforic de Iacov pentru a-i caracteriza pe unii dintre fiii săi?
2. Cu ce ocazie i-au confundat canaanii pe evrei cu egiptenii?
3. Cum erau strigătele pe care le scoteau copiii lui Israel din cauza robiei?
4. Ce a făcut Israel când a înțeles că Domnul îi cercetase pe copiii Săi și le văzuse suferința?
5. Ce anume va veni în minte ca un fulger, la timpul potrivit?

12 – 18 septembrie: Exodul 5 – 11; *Viața lui Iisus*, cap. 38

1. Căror oameni li s-a spus: „Să vă vadă Domnul și să judece!”?
2. Unde scrie despre „Moise acela și Aaron acela”?
3. După care plagă au spus vrăjitorii: „Aici este degetul lui Dumnezeu”?
4. Cu ce stare de spirit a plecat Moise de la Faraon după ce l-a avertizat cu privire la plaga a zecea?
5. În ce primejdie suntem și noi, la fel ca ucenicii?

19 – 25 septembrie: Exodul 12 – 18; *Viața lui Iisus*, cap. 39

1. De ce îl zoreau egiptenii pe poporul Israel să iasă din țară?
2. Cine și-a schimbat locul în tabăra israeliților, în timp ce mergeau spre mare?
3. În ce condiții a promis Domnul că Israel nu va suferi de niciuna dintre bolile egiptenilor?
4. Cine i-a spus lui Moise: „Ce faci tu nu este bine!”?
5. Ce anume suntem în stare să le dăm altora și când?

Inițiativa misionară a lui Dumnezeu

Pentru studiul din această săptămână, citește: Geneza 1:26-28; 2:15-17; Matei 5:13,14; Ioan 3:14,15; 2 Corinteni 5:21; 1 Ioan 2:16.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Eu, Eu sunt Domnul, și afară de Mine nu este niciun Mântuitor! Eu am vestit, am mântuit, am prorocit, nu sunt străin între voi; voi îmi sunteți martori, zice Domnul, că Eu sunt Dumnezeu.” (Isaia 43:11,12)

Lumea noastră este un dezastru și principalul motiv suntem noi, oamenii, ființe păcătoase, căzute, a căror natură este rea în esență. Ne place să credem că am progresat, că ne-am perfecționat, însă istoria secolului trecut nu este prea încurajatoare. Și iată-ne, după nici un sfert din acest secol, lucrurile nu arată mai promițător. Dacă trecutul este un indicator al viitorului, atunci nu ne putem aștepta decât la „sânge, trudă, lacrimi și sudoare”, cum spunea Winston Churchill.

Dar nu este totul pierdut. Isus Hristos a murit pentru păcatele noastre, iar prin moartea Sa avem făgăduința mântuirii, a restaurării, a înnoirii tuturor lucrurilor. „Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră și marea nu mai era” (Apocalipsa 21:1). Nu am fost abandonați, nu am fost lăsați să ne apărăm singuri în spațiul infinit al unui cosmos rece și aparent insensibil. Nici nu am putea, fiindcă forțele la care suntem expuși sunt mult mai puternice decât noi. Iată de ce, înainte de a fi lumea noastră, Dumnezeu a conceput planul de mântuire și a făcut pentru noi ce nu am fi putut face niciodată singuri.

Sabatul viitor: Zi de post și rugăciune pentru Sesiunea Conferinței Generale

Una dintre întrebările stăruitoare pe care și le-au pus oamenii este: „De unde venim?”. În primele două capitole ale Bibliei (dar și în continuare) găsim răspunsul la această importantă întrebare. Numai dacă știm de unde venim, avem șanse să găsim răspunsuri și la întrebări precum: „Cine suntem?”, „De ce existăm?”, „Cum trebuie să trăim?” și „Încotro ne îndreptăm?”.

1. Citește Geneza 1 și 2, insistând asupra pasajului din 1:26-28. Ce mari diferențe există între crearea omului și crearea tuturor celorlalte viețuitoare și lucruri menționate în textul biblic? De ce oamenii ies în evidență față de restul creației?

a. Bărbatul și femeia au fost creați după toate celelalte lucruri și ființe. Ei au avut la dispoziție tot ce crease Dumnezeu pe pământ – toate le-au fost încredințate pentru a le studia și îngriji.

b. Dumnezeu a creat bărbatul și femeia altfel decât a creat celelalte ființe. Până la acel moment, Domnul a poruncit: „Să fie...” (lumină, cer, apă, pești și păsări, animale etc.). Acum porunca se transformă în consfătuire: „Să facem om...” Cele trei Persoane ale Dumnezeirii – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt – S-au consfătuțit cu privire la crearea omului. Deși aceste două capitole se ocupă de crearea pământului și a ființelor de pe el, nu este nicio îndoială că accentul cade pe crearea omului.

c. Bărbatul și femeia au fost creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, fapt care nu este menționat în cazul celorlalte lucruri și ființe create până atunci. Deși textul nu precizează ce înseamnă a fi creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, totuși poate însemna faptul că oamenii reflectau într-un anumit fel caracterul Creatorului lor. Oamenii sunt înzestrați cu o capacitate morală neîntâlnită la alte viețuitoare (fluturii sunt frumoși, fără îndoială, dar nu se frământă cu întrebări referitoare la ce e bine și ce e rău) și, de aceea, a fi creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu înseamnă a reflecta, într-o anumită măsură, caracterul Său moral.

d. Bărbatul și femeia trebuiau să aibă stăpânire peste tot ce era pe pământ, să îl reprezinte pe Dumnezeu pe pământ, să conducă. Aceasta presupune responsabilitate.

Oamenii sunt menționați prima dată în Biblie în primul capitol, dar nu în mod izolat. Noi existăm numai în relație cu Dumnezeu. Așadar, care este locul lui Dumnezeu în viața noastră? Cum ar fi viața noastră fără El? Faptele 17:28

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să recunoască faptul că Dumnezeu este cel care a avut inițiativa misiunii pentru salvarea omenirii căzute.

La nivelul sentimentelor: Să răspundă cu recunoștință la căutarea neobosită a lui Dumnezeu după ființele pe care le-a creat.

La nivel practic: Să ia decizia de a-și pune în slujba lui Dumnezeu talentele și darurile, pentru ca oamenii de pretutindeni, bărbați și femei, să îl recunoască drept Creator al lor și să I se închine.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Dumnezeuul nostru ni Se descoperă

- A. Noi îi învățăm pe copiii noștri că Dumnezeu este dragoste. Înțelegem mai bine natura Sa atunci când ne aducem aminte că Dumnezeu este Cel care a inițiat misiunea, care a pornit să ne caute?
- B. Tatăl L-a trimis pe Fiul Său în lume cu o misiune de răscumpărare și a trimis apoi Duhul Sfânt pentru a continua lucrarea începută de Fiul Său. Cum ne ajută acest adevăr să apreciem rugăciunea lui Hristos: „Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume” (Ioan 17:18)?

II. Sentimente: Moștenirea misionară pe care am primit-o

- A. Ce se întâmplă cu simțământul responsabilității tale față de misiune atunci când iei în considerare rolul ei esențial pentru cunoașterea Dumnezeuului căruia Îi slujim?
- B. Cum te simți când te gândești că misiunea este a lui Dumnezeu, că El ne invită să participăm la misiune, dar rezultatul eforturilor noastre se află în mâinile Sale?

III. Practic: Am fost trimiși

- A. Ai fost vreodată înclinat să-i dai misiunii o definiție îngustă, ratând astfel ocaziile de a te implica?
- B. Vrei să spui în rugăciune: „Iată-mă, trimite-mă!”?

Rezumat: Dumnezeu este determinat de însăși natura Sa să ne caute, să ni Se descopere și să ne atragă la relația cu El. El i-a invitat pe oamenii din toate secolele să devină misionarii Săi. Tu cum vei răspunde acestei invitații?

În relatarea despre crearea lumii este inclusă avertizarea dată de Dumnezeu omului de a nu mânca din „pomul cunoștinței binelui și răului” (Geneza 2:9). Astfel, componenta morală a ființei umane poate fi observată încă de la începutul existenței ei, fapt nemaiîntâlnit la celelalte făpturi. Capacitatea de a judeca moral este un mod prin care oamenii reflectă chipul lui Dumnezeu și asemănarea cu El.

2. Ce ne spune Geneza 2:15-17 despre realitatea voinței libere a omului?

Dumnezeu ar fi putut crea oameni care să împlinească în mod automat voința Sa, la fel ca lumina, Soarele, Luna și stelele. Toate acestea Îl ascultă fără posibilitatea de a alege altceva. Ele împlinesc voința Sa în mod automat prin legile naturale care le ghidează acțiunile.

Crearea bărbatului și a femeii a fost însă specială. Dumnezeu i-a creat pentru Sine, dar a vrut ca oamenii să facă ei înșiși alegeri, să aleagă să I se închine de bunăvoie, nesiliți. Dacă nu i-ar fi înzestrat cu această capacitate, ei nu ar fi fost în stare să-L iubească, deoarece adevărata dragoste trebuie oferită de bunăvoie.

Datorită originii ei divine, voința umană liberă este protejată și respectată de Dumnezeu. Creatorul nu Se amestecă în deciziile profunde și persistente ale oamenilor. Deciziile greșite au consecințe, uneori extrem de rele, însă nu stă în caracterul Domnului nostru suveran să impună conformarea sau ascultarea.

Principiul voinței umane libere are implicații în trei domenii majore:

În religie: Un Dumnezeu omnipotent nu controlează unilateral voința și deciziile individului.

În etică: Indivizii sunt responsabili moral pentru faptele lor.

În știință: Acțiunile trupului și ale creierului nu sunt în întregime determinate de legea cauzei și efectului. Legile fizice sunt implicate în acțiunile noastre, însă voința liberă înseamnă că avem de ales în ce privește acțiunile noastre, în special în cele de ordin moral.

Ce decizii morale libere trebuie să iei în următoarele ore, zile, săptămâni? Cum te poți asigura că folosești corect acest dar sfânt? Gândește-te bine la consecințele pe care le va avea folosirea lui incorectă!

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Ioan 20:21

Ideea de bază: Marea temă a relatării despre interacțiunea lui Dumnezeu cu omenirea este *misiunea*. Dumnezeu și-a întins brațele spre noi. De-a lungul mileniilor, El a căutat neîncetat să intre în relație cu ființele pe care le-a creat. Și, după cum Dumnezeu L-a trimis pe Isus în lume ca Misionar al Său, tot așa Hristos le-a încredințat urmașilor Săi o misiune vitală – aceea de a face cunoscută slava lui Dumnezeu prin cuvinte și fapte. Cum am răspuns până acum chemării Sale?

Când ne gândim la sfințenia, omnipotența, dreptatea și mila lui Dumnezeu, ni se întâmplă să uităm o altă trăsătură a Sa – dorința de a Se face cunoscut și acțiunea Sa efectivă de a Se descoperi omenirii. El este „extravertit” prin însăși natura Sa. Accentuați în grupă acest aspect. Întrebați: Cum se poate materializa în biserică și în viața mea zilnică impulsul misionar care izvorăște din natura lui Dumnezeu?

Discuție introductivă. Este firesc să presupunem că internetul micșorează rapid distanțele dintre oameni. Pare de la sine înțeles ca, în călătoria noastră pe superautostrada informațiilor, să cunoaștem oameni din medii și culturi diferite și să ne lărgim astfel orizontul și mentalitatea.

Dar se potrivește această teorie cu realitatea? Unele studii sugerează că modul în care mulți dintre noi utilizează internetul servește de fapt la conservarea unei mentalități *insulare*. Avem tendința de a alege mai degrabă lucrurile comode decât pe cele care ne stimulează gândirea. Pe scurt, construim o rețea online standardizată care nu ne solicită să ne schimbăm mentalitatea deja formată, ci o cimentează.

Dumnezeu dorește ca biserica Sa să îndeplinească acest rol de lărgire a orizontului, a mentalității oamenilor. În Scriptură, El ne-a oferit o viziune de ansamblu asupra mării lupte dintre bine și rău și asupra planului de răscumpărare a lumii. Însă doctrina și practicile bisericii noastre pot servi fie la orientarea atenției noastre spre exterior (spre misiune), fie spre interior (spre interesele și nevoile noastre).

Când recunoaștem că misiunea este inițiativa lui Dumnezeu, acceptăm mentalitatea orientată spre misiune și nu ne mai mulțumim cu o

3. De ce au păcătuțit primii oameni când au măncațt din fructul interzis? Geneza 3:6,7

Faptul de a mânca un fruct nu a fost un păcat în sine. Să ne gândim însă la circumstanțele în care s-a petrecut acest lucru. Adam și Eva erau ființe cu voință liberă, creați de Dumnezeu după chipul Său. Aceasta includea libertatea, dar și obligația de a se conforma voinței Sale. Ei nu au măncațt fructul dintr-o nevoie stringentă, ci mai degrabă pentru că așa au ales. A fost un act al voinței lor libere, un act de sfidare a instrucțiunilor clare și specifice ale lui Dumnezeu.

Ca și ei, noi trebuie să alegem singuri dacă să Îl ascultăm sau nu pe Dumnezeu și dacă să prețuim sau să sfidăm Cuvântul Său. Dumnezeu nu va forța pe nimeni să creadă în Cuvântul Său. El nu ne va forța să Îl ascultăm și nici să Îl iubim. El ne permite să alegem personal pe ce cale să mergem. Însă, după aceea, trebuie să fim gata să trăim cu consecințele alegerilor noastre.

Practic, măncațtând acel fruct, Adam și Eva I-au spus lui Dumnezeu că nu era un conducător perfect. Au contestat suveranitatea Lui. S-au dovedit neascultători și, ca urmare, au adus păcatul și moartea pe pământ.

Adam și Eva au trebuit să plece din Paradis. Era o consecință inevitabilă, dar și o dovadă de îndurare din partea lui Dumnezeu. El nu le-a permis oamenilor răzvrățiți accesul la pomul vieții. Din iubire pentru ei, nu le-a îngăduit să trăiască veșnic în starea teribilă în care îi adusese păcatul. (Gândește-te cum ar fi să trăiești veșnic într-o lume plină de durere, tristețe și rău cum e a noastră!) Au fost alungați din frumoasa grădină pentru a lucra pământul mai puțin prietenos de afară (versele 23, 24).

Citește 1 Ioan 2:16, gândindu-te la studiul de astăzi. În ce măsură s-au manifestat la căderea în păcat elemente menționate aici? În ce privințe ne confruntăm noi cu aceste ispite?

biserică de tipul unui club social al sfinților, ci ne dorim ca ea să fie o rampă de lansare pentru misiune.

Ce influență are mentalitatea orientată spre misiune asupra:

- relației noastre cu ceilalți membri ai familiei bisericii?
- modului în care percepem activitățile și programele bisericii?
- relației noastre cu cei din jurul nostru?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Comentariu biblic

I. Un Dumnezeu care vrea să salveze

(Revezi împreună cu grupa Matei 5:13,14.)

Dumnezeu Și-a dorit dintotdeauna să le ofere mântuire tuturor copiilor Săi. De la Geneza la Apocalipsa, Biblia L-a înfățișat ca fiind un Dumnezeu care caută neîncetat și care salvează. În toată Biblia – de la istoria poporului evreu și până la istoria bisericii primare – descoperim eforturile Sale de a-i coopta pe urmașii Săi în această misiune, de a face din ei sare și lumină pentru oamenii din jurul lor.

În Deuteronomul 10:19, israeliților li se poruncește să-i iubească pe străini. Mai târziu, psalmistul declară că „toate neamurile” sunt ale lui Dumnezeu (Psalmii 82:8). Mica folosește aceste frumoase cuvinte pentru a descrie influența pe care ar fi trebuit să o exercite Israel asupra popoarelor învecinate: „Neamurile se vor duce cu grămada la el și vor zice: «Veniți, haidem să ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca să ne învețe căile Lui și să umblăm pe cărările Lui!» Căci din Sion va ieși Legea și din Ierusalim, Cuvântul Domnului” (Mica 4:2).

În cartea lui Isaia, chemarea lui Dumnezeu adresată tuturor popoarelor este clară: „Întoarceți-vă la Mine și veți fi mântuiți, toți cei ce sunteți la marginile pământului! Căci Eu sunt Dumnezeu, și nu altul” (Isaia 45:22). În capitolul 56, Isaia arată că templul lui Dumnezeu va deveni „o casă de rugăciune pentru toate popoarele” (versetul 7). Pentru Dumnezeu, străinii nu sunt cetățeni de mâna a doua: „Străinul care se alipește de Domnul să nu zică: «Domnul mă va despărți de poporul Său!»” (Isaia 56:3).

Viziunea misionară a lui Dumnezeu era mai amplă decât cea a poporului Său care, probabil, nu îndrăznea să spere decât la împăcarea dintre Iuda și Israel. Aceasta era însă numai o mică parte a planului lui Dumnezeu pentru poporul Său: „Este prea puțin lucru să fii Robul Meu

Biblia arată că, după căderea în păcat, Dumnezeu a fost Cel care i-a căutat pe primii noștri părinți și nu invers. De altfel, bărbatul și femeia nici nu au avut intenția să-L caute, ci, dimpotrivă, au încercat să se ascundă de El. Cât de bine ilustrează gestul lor atitudinea generală a oamenilor: ei fug de Cel care vine în căutarea lor, de singurul care-i poate salva! Adam și Eva au fugit de El în Eden, iar urmașii lor, dacă nu se supun îndemnului Duhului Sfânt, fac la fel și astăzi!

Din fericire, Dumnezeu nu i-a abandonat pe primii noștri părinți și nu ne abandonează nici pe noi! De atunci, de când a strigat după Adam și Eva: „Unde ești?”, și până astăzi, El încă ne strigă. El este, într-adevăr, primul misionar.

„Prin darul inegalabil al Fiului Său, Dumnezeu a înconjurat lumea întregă cu o atmosferă a harului tot atât de reală ca aerul care circulă în jurul globului. Toți aceia care aleg să respire din această atmosferă dătătoare de viață vor trăi și vor crește până la statura de bărbați și femei în Hristos Isus.” – Ellen G. White, *Calea către Hristos*, p. 68

Da, cea mai mare descoperire a lucrării lui Dumnezeu de salvare a omului poate fi văzută în întruparea și lucrarea Domnului Isus.

4. Ce ne spun următoarele texte biblice despre moartea lui Isus?

Ioan 3:14,15 _____

_____

Isaia 53:4-6 _____

_____

2 Corinteni 5:21 _____

_____

Dumnezeu „L-a făcut păcat pentru noi” „pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat”. Iată de ce a fost nevoie pentru ca noi să putem deveni „neprihănirea lui Dumnezeu în El”! Dumnezeu a făcut un schimb: Isus a luat asupra Sa păcatele și suferința noastră ca un păcătos, așa încât noi, deși păcătoși, să putem fi socotiți neprihăniți înaintea lui Dumnezeu, așa cum este Isus Însuși.

ca să ridici semințiile lui Iacov și să aduci înapoi rămășițele lui Israel". Planul Său mai amplu era acesta: „Te pun să fii Lumina neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului” (Isaia 49:6).

De asemenea, Isaia a prezis că într-o zi avea să existe „un altar pentru Domnul în țara Egiptului” (Isaia 19:19), în Egiptul idolatru, imoral și superstițios! Și, ca și cum lucrul acesta nu ar fi fost îndeajuns, el a mai prezis că asirienii cruzi aveau să se li alătore egiptenilor în părăsirea zeilor lor: „Asirienii se vor duce în Egipt și egiptenii, în Asiria, și egiptenii împreună cu asirienii vor sluji Domnului. Tot în vremea aceea, Israel va fi al treilea, unit cu Egiptul și cu Asiria, ca o binecuvântare în mijlocul pământului” (Isaia 19:23,24).

Din nefericire, israeliții s-au alăturat popoarelor vecine mai degrabă în sincretismul religios decât în misiune. Profetii au apelat la ei în nenumărate rânduri ca să renunțe la imoralitate, la îngăduința de sine și la disprețul față de săracii, văduvele, orfanii și străinii din mijlocul lor.

Verbul ebraic „a trimite” (*shelach*) se găsește de aproape opt sute de ori în Scriptură. În majoritatea cazurilor este utilizat într-o varietate de expresii fără relevanță teologică, dar, în peste două sute de locuri, subiectul care îndeplinește această acțiune este Dumnezeu. Cu alte cuvinte, Dumnezeu este cel care Își trimite poporul în misiune.

Întrebări pentru discuție

1. În ce măsură ne asemănăm cu israeliții sub aspectul preocupării pentru propriile nevoi și al neglijării misiunii?

2. Israeliții nu au reușit să înțeleagă care era intenția lui Dumnezeu cu privire la misiunea lor. În ce aspecte este viziunea noastră despre misiune mai puțin ambițioasă sau mai îngustă decât a intenționat Dumnezeu?

3. Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea se consideră o „mișcare misionară”. Care sunt trăsăturile unei mișcări misionare? Ce trăsături nu sunt compatibile cu această calitate?

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

Considerăm noi misiunea doar o activitate ca toate celelalte activități ale bisericii? Suntem convinși că misiunea este cea mai importantă dintre toate? Reexaminați în grupă valorile și prioritățile comunității voastre.

Misiunea este expresia inițiativei lui Dumnezeu de a salva omenirea pierdută. Ea este motivată de dragoste. Dumnezeu L-a trimis pe Hristos în misiunea de a aduce mântuire întregii lumi. Peste patruzeci de declarații despre universalitatea misiunii lui Isus se regăsesc exclusiv în Evanghelia după Ioan (vezi, de exemplu, Ioan 3:17; 12:47). Și, după cum Hristos a fost trimis de Tatăl, tot așa El îi trimite la rândul Său pe ucenici: „Cum M-a trimis de Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi” (Ioan 20:21).

5. Citește Matei 5:13,14. Ce metafore ale misiunii sunt utilizate în aceste texte și ce simbolizează ele?

Metafora sării și cea a luminii exprimă funcțiile esențiale ale influenței creștine asupra umanității. Dacă sarea acționează din interior, amestecându-se cu materia cu care intră în contact, lumina acționează din exterior, iluminând tot ce atinge. Termenul „pământ” din expresia „sarea pământului” se referă la oamenii cu care creștinii trebuie să se amestece, în vreme ce termenul „lumea” din expresia „lumina lumii” se referă la omenirea aflată în întuneric.

Copiii lui Israel au fost încurajați să trăiască după principiile morale și după regulile de sănătate date lor de Dumnezeu. Ei trebuiau să fie o lumină care să lumineze și să atragă – „te pun să fii Lumina neamurilor” (Isaia 49:6). Existența lor colectivă într-o stare de sănătate, prosperitate și loialitate față de Sabatul Domnului și față de celelalte porunci avea să fie o declarație despre lucrările minunate ale lui Dumnezeu de creare și răscumpărare. Iar popoarele învecinate, observând prosperitatea lor, ar fi trebuit să se apropie de ei și să-și dorească să învețe de la Domnul. (Cel puțin așa ar fi trebuit să fie!)

Prin influența lor asupra lumii, creștinii sunt chemați să limiteze corupția lumii. Necredincioșii sunt de multe ori feriți de a face fapte rele datorită unei conștiințe morale care își are rădăcina în influența creștină. Creștinii au o influență bună asupra lumii corupte nu numai din exterior, ci și din interior, amestecându-se printre oameni pentru a le împărtăși mesajul creștin al mântuirii.

Cât de bun martor ești pentru oamenii care te înconjoară? Dar biserica din care faci parte? Scade lumina din intensitate? Își pierde sarea gustul? De unde crezi că trebuie să înceapă rededeptarea și reforma?

Aplicație: Meditați asupra următoarei afirmații făcute de un misiolog adventist, Jon Dybdahl: „Isus nu a creat o biserică căreia i-a dat apoi o misiune printre alte sarcini. Misiunea dă naștere bisericii și este mama ei... Dacă biserica încetează să fie misionară, nu doar că nu își îndeplinește datoria, ci încetează să fie biserică.” – *Adventist Mission in the 21st Century*, pp. 17–18

Întrebări aplicative

1. Ce părere ai despre următoarea declarație: „Este greșit să vorbim despre «misiunea bisericii». Misiunea nu este a noastră; Dumnezeu ne invită să participăm la misiunea Sa.”

2. Ce însemnătate practică are faptul că Dumnezeu a inițiat misiunea înainte de venirea la existență a bisericii? Dar pentru modul în care ne stabilim prioritățile și ne folosim resursele? Ne schimbă aceasta modul în care ne raportăm la rezultatul misiunii? Dar modul în care înțelegem planurile lui Dumnezeu cu noi și cu biserica locală?

Activitate. Întreabă grupa: „Își poate da seama un vizitator că biserica noastră este orientată spre misiune?” Notați practicile existente care demonstrează orientarea misionară a bisericii voastre și schimbările concrete care ar trebui făcute pentru a răspunde mai bine misiunii încredințate de Dumnezeu.

4. UN GÂND DE ÎNCHEIERE

Când discutăm despre misiune, folosim uneori „termeni tehnici”: „zone albe”, „contextualizare”, ne preocupăm preponderent de demografie și statistică socială. Desigur că lucrurile acestea sunt importante, dar nu cumva ne împiedică să vedem rațiunea de a fi a misiunii? În încheiere, atrageți atenția asupra scopului ultim al mărturiei noastre: dezvăluirea caracterului unui Dumnezeu mareț și demn de laudă.

Activitate. Citiți în grupă următoarele pasaje: Psalmii 67:1-5, Iuda 1:24, 25 și Apocalipsa 15:2-4. Lasă un minut sau două pentru a medita în tăcere la imaginea lui Dumnezeu prezentată în aceste pasaje. Apoi întreabă grupa: „Ce sentimente vă însuflă ceea ce ați auzit?”

În final, rugați-vă în grupă ca Duhul Sfânt să vă ajute: (1) să vă formați o viziune mai clară despre natura iubitoare și misionară a lui Dumnezeu și (2) să găsiți metodele de a vă implica în misiune, personal și colectiv, pentru a-I aduce slavă în felul acesta lui Dumnezeu și pentru a-i ajuta pe alții să îl cunoască și să l se închine.

Misiunea este o acțiune a Dumnezeirii. Ea este asociată în primul rând cu Isus Hristos, a cărui Întrupare este temelia credinței și a misiunii creștine. Prin viața și moartea Sa, Isus a deschis și a netezit calea pentru mântuirea întregii omeniri. Noi, ca urmași și misionari ai Săi, trebuie să le spunem oamenilor vestea bună despre ce a făcut Isus pentru ei.

„Biserica lui Hristos de pe pământ a fost organizată în scop misionar, iar Domnul dorește să vadă toată biserica concepând metode și mijloace prin care oamenii mari și mici, bogați și săraci să poată auzi mesajul adevărului. Nu toți sunt chemați să lucreze personal în câmpurile străine, dar toți pot face ceva, prin rugăciunile și darurile lor, pentru a contribui la lucrarea misionară.” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 6, p. 29

Întrebări recapitulative

1. De ce este important pentru noi să ne cunoaștem originile („De unde venim?”)?
2. În ce aspecte se diferențiază crearea oamenilor de crearea celorlalte ființe?
3. De ce i-a înzestrat Dumnezeu pe oameni cu voință liberă?
4. Ce implicații are principiul voinței umane libere în domenii ca: religia, etica și știința?
5. De ce gestul oamenilor de a mânca din fructul interzis a fost considerat păcat?
6. Care a fost cea mai semnificativă „activitate misionară” a lui Dumnezeu?
7. Ce schimb „nedrept” a făcut Dumnezeu ca să ne salveze?
8. Care este semnificația misionară a metaforelor „sarea pământului” și „lumina lumii” folosite de Isus?

1. Pistolul care nu a vrut să tragă (1)

Fernando Lopez a crescut într-un oraș de lângă Manila. Ca mulți filipinezi, părinții lui nu aveau o situație materială prea bună. Și, la fel ca mulți alți băieți, Fernando a abandonat școala pentru a-și ajuta părinții la comerțul cu mărunțișuri și la treburile gospodărești.

Era activ în biserică și lucrul acesta îi mai alunga plictiseala. Își dorea mult să învețe ca să-I poată sluji lui Dumnezeu mai bine, dar, omeneste, nu avea nicio șansă.

Într-o zi, a auzit despre un program de instruire pentru misionari voluntari care să-I slujească lui Dumnezeu timp de un an în Filipine sau în alte câteva țări. Încântat, le-a cerut părinților voie să participe și el. Cu binecuvântarea lor, s-a înscris și a fost admis.

Instruirea l-a ajutat să-și satisfacă dorința după educație și l-a pregătit să-I slujească lui Dumnezeu în Filipine. La încheierea cursurilor, când a fost repartizat să lucreze într-o zonă aflată la 400 de kilometri depărtare de casa lui, a fost puțin confuz.

Când a ajuns în zona respectivă, a început să caute oameni dornici să-L cunoască mai bine pe Dumnezeu și, la scurt timp, susținea deja mai multe studii biblice pe săptămână. Unii participanți locuiau într-o așezare mică de munte, până la care avea de mers patru ore cu bicicleta.

În ciuda acestor greutăți, Fernando s-a implicat atât de mult în lucrarea lui, încât adesea își dădea aproape toată leafa pe materiale pentru construirea unei biserici adventiste și nu-i mai rămâneau bani de mâncare. În acest fel, credința lui a fost pusă la încercare și l-a pregătit pentru încercări și mai mari.

Printre convertiții lui Fernando se numărau și Julie Taguinod și sora ei, Essie, care au studiat Biblia cu el și au participat apoi la prezentările sale religioase. Apoi, amândouă s-au botezat, în ciuda obiecțiilor lui Lem, soțul lui Julie.

Fernando știa că soțul îi interzisese lui Julie să meargă la biserică și o amenințase că îi va face rău dacă mai continua. Julie însă era fermă în hotărârea ei. Fernando a apreciat dorința ei sinceră de a-L onora pe Hristos. După o vreme, Lem a început să ignore faptul că soția lui mergea la biserică, înțelegând, probabil, că împotrivirea lui nu o putea determina să nu-L urmeze pe Hristos. (*Va continua.*)

IULIE

1. M. Matei 7:29
2. J. Matei 5:2,3
3. V. Romani 3:24
s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
4. S. 1 Ioan 3:4,5
s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
5. D. Apocalipsa 21:7
6. L. Isaia 42:21
7. M. Faptele ap. 24:16
8. M. 2 Corinteni 1:12
9. J. Romani 8:4
10. V. Romani 3:31
s. a. B 21:01, CT 20:50, IS 21:05, MS 21:15, SM 21:27, DJ 21:10, AR 21:26
11. S. Ioan 15:1,4
s. a. B 21:00, CT 20:49, IS 21:05, MS 21:14, SM 21:26, DJ 21:09, AR 21:26
12. D. Eclesiastul 12:13
13. L. Romani 6:22
14. M. Coloseni 3:22,23
15. M. 1 Ioan 2:2,3
16. J. 2 Împărați 7:9
17. V. Efeseni 6:10
s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 21:00, MS 21:10, SM 21:22, DJ 21:05, AR 21:22
18. S. Romani 8:2
s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 20:59, MS 21:09, SM 21:21, DJ 21:04, AR 21:21
19. D. 1 Ioan 5:13
20. L. 1 Petru 3:15
21. M. Daniel 6:22,23
22. M. Evrei 4:9,10
23. J. Evrei 4:1
24. V. Ioan 8:32,36
s. a. B 20:50, CT 20:39, IS 20:53, MS 21:03, SM 21:14, DJ 20:59, AR 21:15
25. S. Tit 2:1
s. a. B 20:49, CT 20:38, IS 20:52, MS 21:02, SM 21:13, DJ 20:58, AR 21:14
26. D. Matei 7:24,26
27. L. Ioan 14:8,9
28. M. Ioan 17:17
29. M. Ioan 8:12
30. J. Romani 12:2
31. V. Matei 17:5
s. a. B 21:42, CT 20:32, IS 20:45, MS 20:55, SM 21:06, DJ 20:51, AR 21:07

AUGUST

1. S. Matei 13:9,16,17
s. a. B 20:41, CT 20:30, IS 20:43, MS 20:54, SM 21:04, DJ 20:50, AR 21:05
2. D. 2 Corinteni 3:18
3. L. Ioan 12:32
4. M. Ioan 14:6
5. M. Daniel 12:3
6. J. 2 Timotei 1:7
7. V. Luca 22:32
s. a. B 20:33, CT 20:23, IS 20:35, MS 20:45, SM 20:55, DJ 20:42, AR 20:57
8. S. 1 Tesaloniceni 5:22
s. a. B 20:32, CT 20:21, IS 20:33, MS 20:44, SM 20:54, DJ 20:41, AR 20:56
9. D. Matei 6:19,20
10. L. Marcu 10:21
11. M. Faptele ap. 24:14,15
12. M. Ieremia 17:9,10
13. J. Geneza 13:8
14. V. Luca 17:28-30
s. a. B 20:23, CT 20:12, IS 20:23, MS 20:34, SM 20:44, DJ 20:32, AR 20:46
15. S. 1 Timotei 4:7,8
s. a. B 20:22, CT 20:11, IS 20:22, MS 20:32, SM 20:42, DJ 20:31, AR 20:44
16. D. Romani 14:12
17. L. Ezechiel 14:20
18. M. Matei 22:5,14
19. M. Matei 13:33
20. J. Isaia 28:16
21. V. Daniel 6:7,10
s. a. B 20:12, CT 20:01, IS 20:11, MS 20:22, SM 20:31, DJ 20:21, AR 20:34
22. S. 2 Corinteni 9:9
s. a. B 20:10, CT 20:00, IS 20:09, MS 20:20, SM 20:29, DJ 20:19, AR 20:33
23. D. 1 Timotei 6:10
24. L. Matei 4:4
25. M. 1 Timotei 4:1
26. M. Ioan 8:39
27. J. Filipeni 3:14
28. V. Matei 25:15,20,21
s. a. B 20:00, CT 19:50, IS 19:58, MS 20:09, SM 20:18, DJ 20:09, AR 20:22
29. S. Luca 16:10
s. a. B 19:58, CT 19:48, IS 19:56, MS 20:07, SM 20:16, DJ 20:07, AR 20:20
30. D. Efeseni 5:16
31. L. Romani 13:11

SEPTEMBRIE

1. M. Faptele ap. 16:25
2. M. Iacov 4:8
3. J. Luca 10:41,42
4. V. Matei 6:25
s. a. B 19:48, CT 19:37, IS 19:45, MS 19:56, SM 20:04, DJ 19:57, AR 20:09
5. S. Ioan 6:35
s. a. B 19:46, CT 19:35, IS 19:43, MS 19:54, SM 20:02, DJ 19:55, AR 20:07
6. D. 2 Timotei 3:16,17
7. L. Matei 6:6
8. M. Psalmii 42:2
9. M. 1 Tesaloniceni 5:17
10. J. Psalmii 46:10,11
11. V. 1 Ioan 1:3
s. a. B 19:35, CT 19:24, IS 19:31, MS 19:42, SM 19:50, DJ 19:44, AR 19:55
12. S. Psalmii 104:34
s. a. B 19:33, CT 19:23, IS 19:29, MS 19:40, SM 19:48, DJ 19:42, AR 19:53
13. D. 1 Timotei 4:13,15
14. L. Iacov 5:16
15. M. Psalmii 119:105
16. M. Matei 7:7
17. J. Matei 12:19,20
18. V. Luca 18:14
s. a. B 19:22, CT 19:11, IS 19:17, MS 19:28, SM 19:36, DJ 19:31, AR 19:41
19. S. Ioan 14:10
s. a. B 19:20, CT 19:10, IS 19:15, MS 19:26, SM 19:34, DJ 19:29, AR 19:39
20. D. Marcu 8:34
21. L. Luca 10:20
22. M. Ioan 12:36
23. M. Luca 14:10,11
24. J. Isaia 30:15
25. V. Matei 5:14,16
s. a. B 19:08, CT 18:58, IS 19:02, MS 19:15, SM 19:21, DJ 19:18, AR 19:27
26. S. Ioan 7:17
s. a. B 19:07, CT 18:56, IS 19:00, MS 19:13, SM 19:19, DJ 19:16, AR 19:26
27. D. Evrei 12:15,16
28. L. Psalmii 111:10
29. M. 2 Timotei 1:13,14
30. M. Ioan 6:63